

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta

Zápis o části státní závěrečné zkoušky
Obhajoba závěrečné práce

Student: Bc. Lukáš Kollert
Datum narození: 09.11.1987
Identifikační číslo studenta: 76575271

Typ studijního programu: navazující magisterské
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Zaměření:
Identifikační číslo studia: 381303
Datum zápisu do studia: 21.09.2012

Název práce: Sebevědomí a sebepoznání. Studie k roli subjektu a vědomí myšlení v Descartově filosofii

Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Obor práce: Filozofie
Vedoucí práce: Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr.
Oponent(i): Mgr. Jan Palkoska, Ph.D.

Datum obhajoby : 17.09.2014 **Místo obhajoby :** Praha
Termín: řádný
Průběh obhajoby: Uchazeč: Práce má dva hlavní cíle: 1) interpretovat Descartovo dictum "cogito ergo sum" a zasadit ho do celkového rámce jeho filosofie. 2) Prozkoumat Descartovo chápání toho, jak jsme si vědomi vlastního myšlení. Šlo o to prozkoumat Descartovu pozici na pozadí systematických úvah, resp. pozdějších diskusí o sebevědomí. Práce nejprve kriticky zkoumá postup Descartovy metodické skepse. Poté se zabývá problémem karteziánského kruhu: Ukazuje, že Descartovo cogito musí být jisté ještě před důkazem Boží existence. Dále analyzuje různé návrhy, jak interpretovat samo cogito. Zde dochází k následujícímu závěru: Cogito je třeba chápat jako komplexní intuici. Na místě "myslím" může stát jakýkoli mentální akt - je vždy výkonem mysli. V dalších kapitolách se zabývá přítomností ego v cogito, rozlišením analytického a syntetického postupu a vrozeností idejí. Přitom dochází k závěru, že vrozené ideje jsou vždy již vědomé ve vnímání veškeré předmětnosti. V závěru zvažuje tři možné výklady Descartova pojetí sebevědomí: 1) model intencionality vědomí, 2) vnitřní reflexivita (Brentano), 3) bezprostřední sebeobeznámenost (Fichte, Sartre, Henrich).
Vedoucí: teze i interpretace jsou dobře zdůvodněné. Autor dobře zúročuje své bádání v oboru Fichta a Kanta. Poslední kapitola je nejzajímavější. Práce se sekundární literaturou je vzorová: použitá literatura je rozsáhlá a autor se s ní kriticky vyrovnává. Další předností je, že autor kritizované pozice představuje tak, aby byly co nejsilnější - neusnadňuje si tedy kritické vyrovnání s nimi. Práci nelze vytknout nějaké závažnější nedostatky. Jednotlivé kapitoly

však na sebe mohly být lépe navázány a mohla být lépe ukázána vnitřní souvislost mezi jednotlivými tématy. Interpretace pozice heidelberské školy (Henrich) jako bezprostřední sebe-obeznámosti je obtížně obhajitelná.

Oponent: Práce je velmi kvalitní, jde o skutečný badatelský výkon - nejenom shrnutí sekundární literatury, ale pokus o rozvinutí dosavadního bádání. Některé teze jsou původní a originální. Descartes je zvládnut do hloubky a v širokých souvislostech. Nejslabší bod práce: kompoziční nevyváženost, absence koncentrace na určitý problém. Není vždy jasná hranice mezi interpretací Descarta a systematickými úvahami. Práce má některé formální nedostatky. Otázky k diskusi: 1) Lze skutečně obhájit, že Descartes neaplikuje požadavek metafyzické jistoty na obsahy našeho mentálního života? Např. v Principech filosofie Descartes tento požadavek vznáší. 2) Není jasný způsob, jímž je odlišena "neortodoxní" interpretace vrozenosti idejí od dispoziční interpretace, resp. tento rozdíl není postižen adekvátně.

Klasifikace obhajoby:	výborně	
Předseda komise:	Mgr. Václav Němec, Ph.D. (přítomen)
Členové komise:	Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr. (přítomen)
	doc. PhDr. Karel Thein, Ph.D. (přítomen)